

عنوان مقاله:

لزوم تصحیح دوباره ی غزلیات شمس

محل انتشار:

فصلنامه شعرپژوهی (بوستان ادب)، دوره 6، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

محمدیوسف نیری - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شیراز

الهام خلیلی جهرمی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی گرایش ادبیات عرفانی دانشگاه شیراز

شیرین رزمجو بختیاری - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی گرایش ادبیات عرفانی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

تصحیح متون کهن همواره مورد توجه ادب دوستانی بوده که دغدغه شان فراهم کردن متنی منقح و نزدیک به گفتار مولف است. یکی از متون بحث برانگیز از لحاظ تصحیح، کلیات شمس تبریزی از جلال الدین محمد مولوی است. این اثر سترگ به دلیل حجم گسترده ی آن و مشوش بودن نسخ موجود از آن، هنوز متن کاملا قابل اعتمادی از جهت تصحیح ندارد، در سال ۱۳۴۴۱۳۳۶ توسط مولوی شناس گرانقدر استاد بدیع الزمان فروزانفر به شکل انتقادی تصحیح شده و همواره مورد بحث پژوهش گران مختلف قرار گرفته است. در این پژوهش، تحت عنوان های زیر، برآنیم که لزوم تصحیح دوباره ی غزلیات شمس و نقد تصحیح های موجود را مورد بررسی قرار دهیم و آرای بزرگان ادب را در این مورد برشماریم؛ این عناوین عبارتند از: ۱. مقدمه و پیشینه ی تصحیح غزلیات شمس، ۲. تصحیح استاد فروزانفر و نقد آن، ۳. تصحیح دکتر توفیق سبحانی و نقد آن، ۴. نکاتی درباره ی دیوان مصحح استاد فروزانفر و دکتر توفیق سبحانی.

کلمات کلیدی:

غزلیات شمس، مولوی، نسخ خطی دیوان شمس، توفیق سبحانی، فروزانفر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1459187>

